

ТРЕТЯ НЕДІЛЯ ПАСХИ

У Євангелії цієї неділі ми знову бачимо тісний зв'язок між воскреслим Ісусом та Євхаристією.

Учні, які йшли сумні, не впізнали Господа в незнайомці, що підійшов до них, але усвідомили, хто він, «коли він ламав хліб». Запрошення, яке вони йому роблять: «Залишся з нами», виражає прагнення християн, які хочуть, щоб Ісус залишався з нами у всіх перипетіях життя. Учні з Емаусу йдуть сумні, бо їм здається, що їм доведеться пройти життя самотніми, без Ісуса. Так вони думають.

Смерть Ісуса Христа на хресті змусила їх думати, що Господь, єдиний, здатний повністю наповнити їхнє життя сенсом, більше немає. Тож їхня розмова, незважаючи на те, що стосується релігійних тем і віри, не запалює їхню душу. Вони говорять про Христа, але без Христа. Те саме може статися з нами, коли ми говоримо про Бога в розмовах, катехизації чи проповіді, якщо ми ведемо суто людську розмову, в яку Бог не втручається.

Ситуація змінюється, коли в цей діалог втручається Ісус Христос.

Учні згодом із захопленням зізнаються: «Чи не палало в нас серце, коли Він розмовляв з нами дорогою і тлумачив нам Писання?». Одним із критеріїв, щоб розпізнати, чи те, чого ми навчаємося на катехизації, що читаємо в книгах, що чуємо у проповідях або під час формації, справді співзвучне з Богом, є перевірка, чи спонукає це нас іти до Святого Дара і чи живить нашу молитву, чи розпалює наше серце. Бо Євангеліє дано нам не для того, щоб бути матеріалом для вивчення чи лекцій, а для нашого спасіння.

Прийшовши до села, Ісус робить жест, ніби хоче пройти повз, але двоє чоловіків наполягають, щоб Він залишився. Символічно можна сказати, що саме це відбувається з кожним чоловіком, якому проповідують віру. Він повинен перенести те, чого його навчають, від розуму до серця.

Учні переходять від катехизації до святкування. Обидва ці елементи залишаються незамінними в житті Церкви і будуть такими аж до кінця часів. Треба проповідувати і треба святкувати. І коли Ісус ламає хліб, вони впізнають Його, і тоді Він видимо зникає, але Ісус продовжує бути присутнім під євхаристійними формами і хоче, щоб ми впізнавали Його саме там.

І тоді ці учні, які були втомлені, які відчували нічний холод і збиралися відійти, негайно підводяться, щоб пройти той самий шлях до Єрусалима, але вже по-новому. Тепер вони вже знають, що Ісус буде з ними у всі моменти їхнього життя. Він не зник, а залишився з ними назавжди.

Те, про що учні просили з їхньої людської позиції, «залишся з нами», молитва, яка є в серці кожної людини, що шукає Бога, Ісус виконує з надлишком і залишається назавжди зі своєю Церквою.

Нехай Пресвята Діва допоможе нам відкрити присутність свого Сина в кожній Євхаристії, в кожному Дарохранильниці та в кожній миті життя.